ह्वादकारी, 'दचः' उत्साहयुक्तः, 'खेनः' पच्याकारः, 'स्रता वा' ऋतं यज्ञं तिन्धादकलेन तदान्, 'हिरण्यपचः' सुवर्ण-मयपचापेतः, 'शकुनः' शक्तिमान्, 'भुरणुः' भरणीयः, त्रत एव बझगुणयुक्तलात् 'महान्', 'मधस्ये' देवैः मह महावस्थान-याग्ये, ऋसिन् देवयजने 'भ्रवः' स्थिरः सन्, 'त्रानिषत्तः' श्रागत्थापविष्ट। 'ते' तादृशाय तुम्धं, 'नमः', श्रस्तु। 'मा मा हिएमीः' श्राप्रविसमुदित्येते पञ्चापसर्गाः तेष्वितिशब्दाः पञ्च-योग्यिकिया प्रदर्शनार्थाः। श्रत्रागच्छ श्रभीष्टं प्रापय श्रनिष्टं विलोपयासाभिः संयुक्तो भव श्रसाकमृत्कषं कुर । एवं क्रि-यान्तराखपि यथायागमन्त्रयानि। तता लाकनयं अवरोइ। क्रमेणारे। इक्रमेण च मद्धं नियतं कर्। त्रारे। हावरे। इयोर्मम खातच्यं देहीत्यर्थः। 'श्रह्मा' दिननिमित्तं, 'प्रसार्य' सूर्य-रूपस्य तव रिमाप्रस्तं कुर्। 'राद्या' राविनिमित्तं सम्यक् मीयं तेजः मङ्कचितं कुर्। तथा 'रात्र्या प्रमार्य' राजिनि-मित्तमाग्रेयं तेजः प्रस्तं कुर्। 'श्रहा समच' श्रहर्निमित्तं सङ्कचितं कुर । श्रियं वावादित्यः सायं प्रविश्वतीत्यक्तवात्, रात्री मीयें तेजः मङ्कचाते। उद्यन्तं वावादित्यमिश्चरन्-ममाराइतीत्यक्तवाद इन्याग्रयं तेजः मङ्कचते। तदेवमादित्य-रूपेणाग्निरूपेण वा 'कामं' खेच्छया, तेजः प्रमार्य खेच्छयैव 'कामं' खेच्छया, तेजः प्रसार खेच्छयेव सङ्गाचय॥

इति चतुर्चाऽनुवाकः।